

Dr. Gyarmati László
1921 – 1980

1980. szeptember 1-én váratlanul elhunyt dr. Gyarmati László tanszékvezető egyetemi tanár, a Gyógyszerészeti Intézet igazgatója, a Magyar Néphadsereg alezredese.

1921. április 18-án született Balassagyarmaton. Egyetemi tanulmányait az Orvostudományi Egyetem Gyógyszerész karán végezte. Tanulmányainak folytatásaként beiratkozott a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyész-mérnöki Karára ahol vegyész-mérnöki diplomát szerzett. Tudományos tevékenységgel a 60-as években megszerezte a kémiai tudományok kandidátusa fokozatot.

Tartalmas és eredményes élet állt mögötte. Széles körű tevékenysége tette ismertté nevét.

1949-ben megszervezte a Gyógyszerésztudományi Kar Tanulmányi Osztályát, melynek 1950-ig vezetője is volt. 1950-től a Gyógyszeripari Kutató Intézetben dolgozott. Itt elsősorban a morfiungyártás melléktermékeiben előforduló mellékalkaloidok analitikájával és ipari kinyerésével foglalkozott.

1952-től a Magyar Néphadsereg Egészségügyi Kutató Intézeteiben teljesített szolgálatot. Fő kutatási területe a toxikológiai analízis volt. Egyidejűleg a gyógyszerek szervezetbeni sorsának kutatásával is foglalkozott.

Hosszú évekig résztvett a Budapesti Fővárosi Vegyészeti Intézet Radiológiai Osztályának munkájában – Számos részfeladatot oldott meg az élelmiszerekben előforduló radioaktív izotópok analitikája terén.

1970 november 1-től egyetemi tanári kinevezést nyert és a Gyógyszerészeti Intézet igazgatója lett.

Kutatómunkájának fő iránya a biofarmacia: a gyógyszerforma és gyógyszerhatás vizsgálata volt.

Kiterjedt tudományos tevékenysége mellett számos állami és társadalmi funkciót töltött be.

A Gyógyszerésztudományi Kar dékánhelyettese, több Egyetemi Bizottság tagja, a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyész-mérnöki Karán államvizsga bizottsági tag. A Magyar Gyógyszerészeti Társaság elnökségi tagja, a Magyar Néphadsereg Orvosi Tudományos Tanácsának tagja. Három MTA és ETT Bizottság tagja, a TMB Szerveskémiai Szakbizottságának tagja.

Szakmai érdeklődési területe igen szerteágazó volt. Munkáját mindig derűsen kitartóan végezte. Humanista volt, szerette az embereket.

Munkatársai és barátai szomorú szívvel vesznek búcsút a tanártól, a tudóstól, az embertől és emlékét szeretettel megőrzik.

Nedelkovits János

